

Sygn. akt VII Ka 803/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górczyńska (spr.)

Sędziowie SO Magdalena Chudy

SO Małgorzata Tomkiewicz

Protokolant sekr.sądowy Elżbieta Łotowska

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza celnego Michała Macocha

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013r.

sprawy **C. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 54§3 kks w zb z art. 65§4 kks w zb z art. 91§4 kks w zw z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 18 czerwca 2013r. sygn. akt VII W 272/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w punkcie II w ten sposób, że na podstawie art.230 § 2 kpk w zw. z art.113 §1 kks i art.29 pkt 1 kks a contrario dowód rzeczowy w postaci 1 butelki z zawartością 0,5 litra alkoholu o mocy 41,21% ,opisany za poz.3 w postanowieniu z dnia 31.10.2012r. o dowodach rzeczowych zwraca oskarżonemu C. K.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

C. K. został oskarżony o to, że:

dniu 24.10.2012 r. przechowywał w mieszkaniu w miejscowości L. przy ul. (...) wyroby akcyzowe importowane, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, bez przedstawienia organowi celnemu oraz nieoznaczone jednostkową ceną detaliczną w postaci: paczek papierosów po 20 sztuk różnych marek oraz 1 butelki o pojemności 0,5 litra zawierającej alkohol o mocy 37%, od którego to towaru należne było cło: w kwocie 3,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 99,00 zł i podatek VAT w kwocie 27, 00 zł, tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach, w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w L., wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013r., sygn. akt VII W 272/13:

I. oskarżonego C. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznał za winnego tego, że w dniu 24.10.2012 r. przechowywał w mieszkaniu miejscowości L. przy ul. (...) wyroby akcyzowe importowane, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, bez przedstawienia organowi celnemu oraz nieoznaczone jednostkową ceną detaliczną w postaci 7 paczek papierosów po 20 sztuk różnych marek, od którego to towaru należne było cło w kwocie 3,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 90,00 zł i podatek VAT w kwocie 23, 00 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z art.91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to z mocy art. 54 § 3 k.k.s w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z art.91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s., opierając wymiar kary o art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał go na karę 200, 00 złotych grzywny;

II. na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s., art. 30 § 1 k.k.s., art. 31 § 1 i 6 k.k.s. w zw. z art. 49 § 1, 2 i 3 k.k.s. orzekł przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31 października 2012 r. przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego i O. poprzez ich zniszczenie ustalając, że koszty zniszczenia przedmiotów ponosi oskarżony,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej przypadku dowodów rzeczowych wymienionych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31 października 2012 r. przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego i O. poprzez ich zniszczenie. Skarżący wskazał, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest dla niego krzywdzące, gdyż orzeczenie przez Sąd przypadku również jednej butelki z alkoholem, pozostaje w sprzeczności z jego wyjaśnieniami o legalnym pochodzeniu wskazanego alkoholu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych, a w szczególności objęcia tym środkiem karnym również butelki z zawartości 0,5 litra alkoholu o mocy 41,21 % przypisanego do pozycji 3 postanowienia z dnia 31 października 2012r. budzi wątpliwości nie tyle w kontekście sugerowanej przez obronę niesłuszności zastosowanego środka karnego, co w pierwszej kolejności w zakresie jego poprawności materialnej.

Na wstępie stwierdzić należy, że na aprobatę zasługuje poczyniona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów i oparte na jej podstawie wnioski, które doprowadziły do uznania, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn polegający na przechowywaniu- w miejscu i w czasie opisanym w zarzucie- wyrobów akcyzowych importowanych, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, bez przedstawienia organowi celnemu oraz nieoznaczone jednostkową ceną detaliczną w postaci 7 paczek papierosów po 20 sztuk różnych marek, od którego to towaru należne było cło w kwocie 3,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 90,00 zł i podatek VAT w kwocie 23, 00 zł. Jednocześnie z prawidłowym ustaleń faktycznych - a istotnych w kontekście niniejszych rozważań- wynika, że zabezpieczony alkohol zakupił w sposób legalny, co w konsekwencji skutkowało stosowną modyfikacją opisu czynu zaproponowanego przez oskarżyciela publicznego, poprzez wyeliminowanie butelki o pojemności 0,5 litra zawierającej alkohol o mocy 37% jako przedmiotu przypisanego oskarżonemu wykroczenia skarbowego. Taki kształt wyroku skazującego pozostaje w sprzeczności z orzeczonym w punkcie II środkiem karnym, którego podstawą prawną Sąd I instancji uczynił przepisy art. 29 pkt 2 k.k.s., art. 30 § 1 k.k.s. i art. 31 § 1 i 6 k.k.s. w zw. z art. 49 § 1 , 2 i 3 k.k.s.

Jak wynika bowiem z dyspozycji art. 49 § 2 k.k.s. w wypadkach określonych w art. 54 § 3, art. 55 § 3, art. 56 § 3, art. 63 § 7, art. 64 § 7, art. 66 § 2, art. 67 § 4, art. 68 § 3, art. 69a § 2, art. 70 § 5, art. 73 § 2, art. 73a § 3, art. 86 § 4, art. 87 § 4, art. 88 § 3, art. 89 § 3, art. 90 § 3, art. 107 § 4 oraz art. 107a § 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w § 1.

Treść przywołanego przepisu nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, że punktem wyjścia do czynienia rozważań w kontekście zasadności orzekania przypadku wymienionych w art. 29 pkt 1- 4 k.k.s. przedmiotów, jest istnienie **rozstrzygnięcia skazującego** sprawcę za jeden z czynów enumeratywnie wymienionych w cytowanym przepisie.

Wszak orzeczenie środka karnego, podobnie zresztą jak i innych kar ma charakter zindywidualizowany i pozostaje zawsze w związku z konkretnym czynem oskarżonego. Przy czym nie ulega wątpliwości, że nie można na zasadzie automatyzmu zasadność orzeczenia przypadku rozstrzygać w kontekście podstawy prawnej skazania, ale również należy zważyć na opis przypisanego oskarżonemu czynu. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy, z uwagi na wyeliminowanie z opisu czynu butelki o pojemności 0,5 litra zawierającej alkohol o mocy 37%, jako przedmiotu przestępstwa określonego w art. 54 § 3 k.k.s. powoduje, że orzeczenie wskazanego środka nie tylko było nieuzasadnione, ale sprzeczne z treścią normatywną przywołanego przepisu.

W tym stanie rzeczy, dzieląc wywody apelacji, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.230 § 2 k.p.k. w zw. z art.113 §1 k.k.s. i art.29 pkt 1 k.k.s. a contrario dowód rzeczowy w postaci 1 butelki z zawartością 0,5 litra alkoholu o mocy 41,21%, opisany pod poz.3 w postanowieniu z dnia 31.10.2012r. o dowodach rzeczowych zwrócił oskarżonemu C. K.. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy wyrok jako słuszny utrzymał w mocy (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.). Sąd Odwoławczy, z urzędu nie znalazł podstaw do kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonej wobec obwinionego kary grzywny. Jest ona adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i w konsekwencji w pełni oddaje jego zawartość kryminologiczną a także uwzględnia- zgodnie z art. 48 § 4 k.k.s. - możliwości zarobkowe wymienionego i jego warunki rodzinne.

O kosztach procesu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 634 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., w konsekwencji obciążając nimi Skarb Państwa.